

Tafeltennisnieuws Victory '55

10-10.

In een week waar geen competitie gespeeld wordt en er op tafeltennisgebied niets op stapel staat is het goed eens stil te staan bij de fitnesses van het spel. Gelegenheid om eens een paar letters te wijden aan iets wat gewoonlijk niet als nieuws wordt opgevat, omdat het zonder meer altijd waar is. Zo leidt het geen twijfel dat excelleren in welke tak van sport of welke discipline dan ook, vooraf gegaan wordt door training en aandacht en niet zo'n beetje ook. Als topsporters en experts het moeten zien te klaren met tientallen uren per week aan straftraining en herhaling van het kunstje tot ze erbij neervallen, dan moet je als freewheelende amateur niet verwachten dat je het met een uurtje om mallig ballen weet te klaren. Daar is meer voor nodig, veel meer. En prijs je dan gelukkig als je met je snippeltje talent merkt dat iemand die je steevast de loef afsteekt je uit goede wil spontaan vertelt waarom je er niet aan komt. Dan kan een luisterend oor en een beroep op je acceptatievermogen je behoeden voor eindeloos ploeteren zonder respijt, helemaal als die man pretendeert je trainer te zijn. Neem dat ter harte en bewijs jezelf terstond of hij of zij gelijk heeft. Dan kom je nog eens ergens. En dan nog iets dat gewoonlijk de aandacht ontsnapt omdat het zo vluchtig is. Wat dat betreft verschilt tafeltennis niet zo veel van welke andere sport dan ook. Dat is, en dat geldt in elke partij, daar kun je donder op zeggen, dat bij dit spelletje het spel bij elke opslagbeurt opnieuw begint. Dat je het elke keer bij elk nieuw punt het opnieuw in eigen hand hebt om er al dan niet wat van te maken of dat je jezelf meteen tegenkomt. En als laatste dit keer dat de veronderstelling dat als het er op aan komt, als het bij wijze van spreken 10-10 in de vijfde game staat, als de teerling dreigt te worden geworpen, de beslissing in de lucht hang er op een of andere magische manier iets heel speciaals aan de hand zou zijn. Dat als de spanning zo te snijden zou zijn, de knieën knikken en de teamgenoten aan de kant op het puntje van de stoel ademloos toekijken en het lijkt of de schikgodinnen om je lot knobbelen; dat als Bart Smeets en zijn soort zitten te gniffelen om je achteraf zo graag te vragen wat er op zo'n kritiek moment door je sodemieter heen gaat. Dan kan je zonder met je ogen te knippen zeggen: niets. Zo moeilijk is dat niet. Je moet je koppie erbij houden, heel goed kijken, de tijd nemen en toeslaan, meedogenloos en zonder pardon. En niets in je hoofd halen om je af te laten leiden. Want daar willen die mensen, vol van alles wat er niet toe doet, zo graag over doorzemelen. Zo gaat dat als je met sport een spelletje speelt waarbij het om

de punten gaat, uiteraard los van fair-play, respect voor de tegenstander. Want iedereen speelt zijn sport om sportief bezig te zijn, om het lichaam te koesteren en om samen met plezier te beleven. Volgende week zullen we het dan weer eens over wat nieuws hebben.

Competitieschema:

Junioren:

ZA 09 mrt 10:00 Victory '55 1 - Stede Broec 2; Victory '55 2 - The Victory 2; Victory '55 3 - HBC 7.

Senioren:

Di 05 mrt Tazano 96 6 - Victory '55 6; Vr 08 mrt US 8 - Victory '55 2; ZTTC 4- Victory '55 3; HTC 7 - Victory '55 4; Spaarne 2 - Victory '55 5; Za 09 mrt 18:00 Olympia (E) 1 - Victory '55 1.